

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เหตุหนักผลต้องหนัก

เมื่อวานวันที่ ๑ มกรา ๔๕ ทองคำได้ ๑๖ บาท ดอลลาร์ได้ ๑,๑๕๖ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔,๐๐๐ กิโลนั้น เวลานี้ได้มอบเข้าแล้ว ๒,๕๕๐ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๑,๔๕๐ กิโลจะครบจำนวน ๔,๐๐๐ กิโล นี่เราประกาศตั้งแต่เริ่มออกช่วยชาตินะ ๔,๐๐๐ กิโลตลอดมาจนกระทั่งวันนี้ ให้พยายามให้ได้นะทุกคน ๔,๐๐๐ กิโลนี้รวมกันทั้งหมดเลย ส่วนเศษเหลือเท่าไรก็ตั้งที่เราบอกไว้แล้วเป็นพิเศษ เช่น เงินสดไปซื้อทองคำมาได้ก็นำแยกกันจาก ๔,๐๐๐ นะ ไม่ได้มาเพิ่ม ๔,๐๐๐ ให้สูงขึ้นไปเพื่อคนซึ่งเกียจทานไม่ได้นะ อันนั้นเศษเท่าไรก็เศษไป ส่วน ๔,๐๐๐ กิโลนี้ที่จะได้มาตามที่ประกาศไว้แล้วนั้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ เวลานี้ที่ได้แล้วในจำนวน ๔,๐๐๐ กิโลนั้น ได้แล้ว ๒,๕๕๐ กิโล ที่ยังขาดอยู่อีก ๑,๔๕๐ กิโลจะครบจำนวน ๔,๐๐๐ กิโล จุดนี้จุดสำคัญอยู่

ทองคำที่ได้หลังจากการมอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๑๕๔ กิโล ๖๑ บาท ๒๕ สตางค์ จากนี้พอถึง ๕๐๐ เมื่อไรเราก็หลอม หลอมแล้วมอบที่หนึ่ง ต่อไปนี้เราประกาศแล้วมอบแต่ละที่นี้ให้ได้ ๕๐๐ กิโลแล้วจะมอบที่หนึ่ง คือมอบที่หนึ่ง ๕๐๐ กิโลมอบที่สองหนึ่งตันเลย กะแบ่งครึ่ง ๆ ไปเลย รวมยอดทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วนั้นได้ ๔,๕๖๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๓๖๕ แท่ง ๆ หนึ่งหนัก ๑๒ กิโลครึ่ง รวมยอดทองคำทั้งหมดทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบได้ทองคำ ๔,๗๑๗ กิโล นี้ละพอถึง ๕ พันเมื่อไรแล้วหลอมเข้าเลย

นี้ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ จะเป็นนิสัยวาสนากรรมดีกรรมชั่วอะไรของเราก็ไม่ทราบ แต่เป็นเครื่องให้พี่น้องทั้งหลายได้คิด ว่าความสัตย์ความจริงนี้ยังผลประโยชน์มาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยนะ ความสัตย์ความจริงตั้งไปตรงไหนให้จริงทุกอย่าง ๆ ผลจะเป็นมาตามนั้น ๆ เราก็เคยพูดเรื่องความพากความเพียรให้พี่น้องทั้งหลายทราบ คือถอดออกมาจากหลักความจริงล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อเป็นเรื่องของคนนั้น เราเป็นผู้ทำเองรู้เองเห็นเองนี้ เราพูดออกมาตามหลักความจริงของเราที่ได้ปฏิบัติมา ทั้งเหตุคือการดำเนิน และผลที่ได้รับมานี้ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมานี้ รู้สึกจะไปเด่นอยู่ในความสัตย์ความจริงนะ เด่นมากทีเดียว ความสัตย์ความจริงลงได้ตั้งตรงไหนแล้วแพ้ไม่ได้ว่างั้นเลย เอาให้ได้

สมมุติว่าความเพียรในภาคใดอะไร ในกิริยาแห่งความเพียรของเจ้าของ หรือเวลาเวลาประกอบความพากเพียรนี้ ถ้ามีเคลื่อนคลาดจากเราตั้งไว้ ไม่ใช่ตั้งสัจจอธิฐานอะไรนะ ตั้งธรรมดานี้แล้วเคลื่อนไปได้อย่างนี้ โห้ย วันนั้นไม่สบายทั้งวันเลย คลาด

จากความจริง ประหนึ่งว่าแพ้แล้ว พยายามแก้จนได้จนเป็นที่ภูมิใจขึ้นมา เรียกว่าได้ ความสัตย์ความจริงคืนมาครองแล้ว นี่ปฏิบัติมาอย่างนั้น ไม่ใช่ทำทะเลาะ ๆ แทะ ๆ แล้วผ่านไป ๆ หรือแพ้ชนะไม่สนใจเราไม่มี การประกอบความ پاکเพียรในทางพุทธ ศาสนาหรือว่าตั้งแต่เริ่มออกปฏิบัติมานี้ ความสัตย์ความจริงจะเด่นมาก แต่ก่อนก็มีอยู่ แล้วเป็นพื้น แต่ไม่แสดงความเด่นชัดเหมือนเวลาออกปฏิบัติ ซึ่งมักจะเป็นเรื่องเอาจริง เอาจังตลอดนะ วันไหนถ้าเคลื่อนคลาดจากเวล่ำเวลาที่เรากำหนดไว้ ไม่ได้ตั้งสัจจอธิษฐานอะไรก็ตาม กำหนดไว้อย่างนั้น เคลื่อนเป็นผลบนะ วันนั้นคืนนั้นจะไม่สบายเลย พยายามแก้กันจนได้ เอา เมื่อวานนี้มันเคลื่อนอย่างนั้น วันนี้จะลบให้ได้ เป็นนิสัยอย่าง นั้นนะ อะไร ๆ ไม่สบายเลย เรียกว่าแพ้ตัวเอง ข้าศึกกับธรรมมันอยู่กับตัวเองจะว่าไ มันก็กระเทือนเรา ถ้ามีลักษณะอย่างนั้นแล้วต้องไม่สบายเลย

ดั่งที่เคยพูดแล้วมุ่งเรียกว่าสุดขีดเลย หลังจากได้รับโอวาทจากพ่อแม่ครูจารย์ มั่นมาแล้ว แต่ก่อนความอยากไปสวรรค์นิพพานอยากเป็นลำดับลำดับเป็นพื้นฐาน ตั้ง แต่เริ่มบวชเข้าไปอ่านตำรับตำราที่ท่านแสดงอะไรนี้เป็นผลบวก ๆ เกิดความเชื่อความ เลื่อมใสเรื่อย ๆ ไป ถึงขั้นที่อยากไปนิพพาน ๆ หนักเข้า ๆ เรียนจนจะจบตามขั้นตาม ภูมิ นี่เห็นใหม่ ตามขั้นตามภูมิตั้งสัจจอธิษฐานไว้แล้ว ๓ ประโยคจะออก ฟังซินะ พอถึง นั้นแล้วอะไรจะมาห้ามไม่ได้เลย ส่วนนักธรรมจะได้แค่ไหนก็เอา ไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ แต่ให้ได้เปรียญ ๓ ประโยค คือที่เรียน ๓ ประโยคนี่เรียนเพื่อได้หลักได้เกณฑ์ข้อธรรม ข้อธรรมไปปฏิบัติ จะไม่ได้สุมสุมสุมหัวลูป ๆ คลำ ๆ เพราะเรียนน้อย เรียนถึงขนาด เปรียญ ๓ ประโยคแล้วพอกับภาคปฏิบัติ จะไม่มีอะไรบกพร่อง เราแน่ใจว่าอย่างนั้น

เรียนไปในอรรถในธรรมทั้งหลาย เปรียญ ๓ ประโยคนี่ครอบคลุมไปหมดเหมือนกัน ๓ ประโยคนี่ครอบคลุมในเรื่องการดำเนินเพื่อมรรคผลนิพพาน วิธีการปฏิบัติธรรมะยัง ไง ๆ เปรียญ ๓ ประโยคนี่ครอบคลุมไปหมดแล้ว พอได้แล้วออกก็ไม่วิตกวิจารณ์ว่าเรามี ความรู้ในภาคปฏิบัติที่เกิดจากการเรียนนี้น้อยไป ๆ ไม่มี อบอุนตลอด ที่นี้ละออกไป อย่างมุ่งเปรียญ ๓ ประโยคนี่ก็เหมือนกัน พอจบปีคำอธิษฐานนี้เรียกว่าเต็มร้อย เปอร์เซนต์แล้วจะต้องออกโดยถ่ายเดียว นั้นเห็นใหม่ละ อยู่ไม่ได้เลย มันเป็นของมัน อย่างนั่นเอง

อันนี้ได้ตั้งสัจจะในจิตจริง ๆ เพราะมุ่งต่อมรรคผลนิพพาน หรือแดนแห่งพระ อรหันต์พูดง่าย ๆ ว่าอย่างนั้น ที่นี้พอเปรียญ ๓ ประโยคจบแล้วมันเหมือนหินหัก พื น่องทั้งหลายเคยเห็นไหมหินหัก หินเป็นแท่งมานี้เรามาจับหักนี้ พอหักแล้วต่อกันไม่ได้ เลย ต่อก็เป็นรอยต่อไปเสียไม่ใช่หลักธรรมชาติของหินแท่งนั้นว่างั้นเถอะ ถ้างได้หัก

บ๊อบออกไปแล้วนี้ต่อกันไม่ได้ นี่คือคำอธิษฐานตั้งลงไป ขาดสะบั้นไปแล้วเหมือนหินหัก จะเอามาต่อกันไม่ได้ ต้องเป็นอย่างนั้นโดยถ่ายเดียว

นี่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องมาจากเรื่องอัยยาศัยนิสัยของเรา ที่ได้มานำพี่น้องทั้งหลาย ว่าออกช่วยชาติคราวนี้ขอให้ได้ทองคำอย่างน้อย ๔ พันกิโล นี้ออกมาจากความรู้สึกของตัวเองเป็นลำดับไป ความรู้สึก อย่างน้อย ๔ พันกิโล พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศที่จะยกชาติบ้านเมืองขึ้นด้วยทองคำเป็นบาทเป็นฐาน ๔ พันกิโล เราประมวลเข้ามานะ มีเราเป็นหัวหน้า ยังไงควรจะได้ ๔ พันกิโลเป็นอย่างน้อย ตั้งไว้ในใจ มากกว่านั้นก็ไม่น่าจะยิ่งกว่า ๔ พันกิโลที่ควรจะได้โดยถ่ายเดียว นี่เป็นความรู้สึกของเราซึ่งเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ตั้งพื้นไว้ ๔ พันกิโลแล้วก้าวไป ๆ ถ้าให้เต็มต้นตามความสัตย์ความจริงดังที่เราเคยปฏิบัติมานี้ ถ้าได้คราวนี้ในการนำพี่น้องทั้งหลายรวมประเทศไทยทั้งชาตินี้ หากทองคำมาให้ได้ ๑๐ ตัน ในคราวนี้คนไทยทั้งชาติเรารวบรวมกำลังแห่งความรักชาติ ความสามัคคี ความเสียสละ รวมเป็นก้อนหนึ่งขึ้นมาให้เด่นชัดในหัวใจของชาติไทยเราทุก ๆ คน และเด่นออกไปทั่วโลกดินแดนแล้วว่า เมืองไทยได้ทองคำ ๑๐ ตันอย่างนี้ หลวงตาหลับเมื่อไรหลับไปได้เลย

ถ้าหากเป็นเรื่องคำสัจจอธิษฐานของตัวเองที่ตั้งไว้แล้วก็เรียกว่า ได้สมมักสมหมาย หลับเมื่อไรก็ได้ รวมพี่น้องชาวไทยอวัยวะหลายอวัยวะ มารวมเป็นแห่งเดียวกัน จะให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่างนั้น เราก็คิดไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ถ้าหากว่าได้ถึง ๑๐ ตันอย่างนี้แล้วเรียกว่า เมืองไทยเราพร้อมกับหลวงตามหาบัวเป็นอวัยวะเดียวกัน ฟุ้งถึงที่เลย พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบไว้ ข้อเหล่านี้เป็นข้อที่ประกาศตั้งออกมาจากนิสัยของตัวเอง ที่เคยได้ตั้งอย่างไรแล้วไม่เคลื่อนคลาด ๆ นี่ตั้งออกไปเพื่อช่วยชาติ คน ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย จะให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่างนั้นย่อมเป็นไปได้ในความรู้สึกจนถึงอย่างไรก็ตามเอาให้ได้ ถ้าได้ ๑๐ ตันนี้แล้วเรียกว่าได้จริง ข้างนอกก็ได้ ข้างในก็ได้ ข้างนอกคือตัวของเราเอง ซึ่งเคยดำเนินมาด้วยความสัตย์ความจริง เห็นผลประโยชน์เรื่อยมาจนกระทั่งเห็นผลโดยสมบูรณ์ ดังเรียนพี่น้องทั้งหลายได้ทราบมาถึงขั้นนั้นแล้ว พุดง่าย ๆ เรียกว่าออกจากความสัตย์ความจริงของเรา

ที่นี้ความสัตย์ความจริงนี้ควรจะมีอันสงส์ กระจัดกระจายไปหาพี่น้องทั้งหลาย ฟาดเข้าถึง ๑๐ ตัน เอา ได้ ว่างั้น ถ้าอย่างนี้แล้วเราพอใจ ชาติไทยของเราจะรู้สึกจะอบอุ่นทั่วประเทศเลย เพราะเราเองเป็นผู้นำนี้อบอุ่นเต็มที่แล้วว่าได้ทองคำ ๑๐ ตัน เป็นแต่เพียงว่าไม่กำหนดเวลา เวลา เริ่มไปตั้งแต่การช่วยชาติคราวนี้ถึงวาระของมันนี้เราจะพอใจที่สุดเลย พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบตามนี้ เรื่องเกี่ยวกับคนทั้งประเทศที่จะไป จึงว่าไม่ตั้ง

เป็นความสัตย์ความจริงนัก ถ้าหากว่าหลงตาโดยลำพังแล้วไม่ได้เลยนะ ถ้าลงว่าอย่างนี้แล้วคอขาด-ขาดไปเลย นู่นนะฟังซิ

นี่ละเราได้ดำเนินการปฏิบัติตัวเองต่อบุญต่อกุศลต่อมรรคผลนิพพานมา เราตั้งสวดขอดไว้ว่า ต้องเป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ นู่นนะฟังซิ คือเป็นสิ่งที่แน่นอนทุกอย่างมาแล้วไม่มีสงสัยแล้ว สงสัยเรื่องมรรคผลนิพพานก็พ่อแม่ครูจารย์มันเปิดให้อย่างเต็มเหนี่ยวแล้ว บอกว่าหมดสามแดนโลกธาตุไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม นู่นฟังซิ ธรรมจริง ๆ กิเลสจริง ๆ อยู่ที่หัวใจ ท่านสงสัยไปหาอะไร ให้ดำเนินทางด้านจิตใจมีจิตตภาวนาเป็นสำคัญ ลงที่จิตใจ ชำระกิเลสที่จิตใจ ธรรมจะปรากฏขึ้นที่จิตใจนี้ไม่ต้องไปหาที่ไหน ท่านว่าอย่างนั้น ให้เป็นที่ลงใจ

พอฟังแล้วเหมือนว่าความสงสัยทั้งหลายขาดสะบั้นลง ๆ พรวด ๆ พอฟังเทศน์ธรรมของท่านจบลงแล้ว เรื่องมรรคผลนิพพาน บาป บุญ นรก สวรรค์ มีหรือไม่มีนี้หมดเลยนะในความเชื่อของตัวเอง ว่ามีร้อยเปอร์เซ็นต์สมบูรณ์เหมือนกันหมดเลย พอออกจากท่านมาแล้วมันถึงใจ ฟังเทศน์ท่านวันนั้นไม่ลืมนะ ขนาดนั้นละ เพราะตั้งหน้าตั้งตาไปก็หวังจะให้ท่านเป็นผู้ปลดปล่อยเรื่องความสงสัย บาป บุญ นรก สวรรค์ มรรคผลนิพพาน ไปท่านก็เปรี้ยงเลย ฟังซิ ก็เรียกว่าท่านเอาเรดาร์จับไว้เรียบร้อยแล้ว มาท่านก็เปรี้ยง ๆ หือ ท่านมาหาอะไร ขึ้นเลยสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนจะฉีกจะกัด ฟังซินะ นู่นละธรรมถึงใจท่านออกรับกัน

หือ ท่านมาหาอะไร ท่านมาหามรรคผลนิพพานเหอว่างี้ จากนั้นก็ไล่ไปหมดเลย ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม จนกระทั่งถึงทั่วแดนโลกธาตุ รวมทั้งหมดสามแดนโลกธาตุนี้ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม กิเลสจริง ๆ ธรรมจริง ๆ อยู่ที่หัวใจ เกิดที่หัวใจ ดับที่หัวใจ ไล่ลงไปนี่ เอา ให้ท่านปฏิบัติตรงนี้ แก่ใจให้ดี แก่กิเลสจากใจ กิเลสอยู่ที่หัวใจ ธรรมจะขึ้นที่ใจ นู่นท่านบอก แก่กิเลสหมดแล้วธรรมไม่ต้องถาม โอ้ย ฟังแล้วถึงใจนะ ปรากฏว่าพอหมดเลยนะใจเรานี้ มันสด ๆ ร้อน ๆ เดียวนี้เหมือนท่านมาพูดต่อหน้า นี่เป็น อกาลโก ธรรมไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ความจริงสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ตลอดเวลา เดียวนี้ยังสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ในคำพ่อแม่ครูจารย์มัน กระเทือนจิตใจเรามากจนถึงขนาดได้ท่วมกันใหญ่เลย

พอออกจากท่านมาแล้ว เอาที่นี้ที่เรามาหวังอยากได้ยินได้ฟังอรรถธรรมของท่านแก้ความสงสัยของเรานั้น คราวนี้ได้แก้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วด้วยโอวาทของท่าน เมื่อได้ฟังมาอย่างถึงใจแล้ว เป็นยังไงเราจะจริงไหม นู่นฟังซิถามเจ้าของ ฟังธรรมะนี้จริงสุดยอดแล้ว ที่นี้เราผู้จะปฏิบัติตามจะจริงไหม ทางนี้ขึ้นดวงเลยทันที ถ้าเป็นรถก็ไม่ได้อัดเครื่องฟุ้งเลย ต้องจริง ขึ้นทันทีเลย ไม่จริงให้ตายเท่านั้น ฟังซิ คือเป็นอย่างอื่นไป

ไม่ได้ ต้องตาย ก็คือหมายจะพัดกันให้ตายเพื่อมรรคผลนิพพาน ที่นี้เวลาออกมาแล้วก็เป็นอย่างนั้นสด ๆ ร้อน ๆ เรื่องความกระตุนเตือนหรือความมุ่งมั่น มีความสมหวังที่พ่อแม่ครูจารย์แสดงไว้แล้ว เรื่องมรรคผลนิพพานมี ถ้าหวังสิ่งนั้นต้องสมหวังสิ่งนั้นถ้าเราปฏิบัติ ลงมาก็ใส่ตุ้มเลยตั้งแต่นั้น

เราจึงได้รับความลำบากลำบากมากที่สุด การประกอบความพากเพียรนี้ ชีวิตของฆราวาสของพระ ไม่มีงานใดที่จะยุ่งยากที่จะหนักแน่นถึงขั้นเสียสละ ๆ เหมือนกับการฆ่ากิเลส นี่ก็ถึงใจเหมือนกัน เอาอย่างถึงใจ ๆ การปฏิบัติเมื่อเหตุหนุนเข้าไปเท่าไร เหตุหนักขนาดไหนผลต้องหนัก เหตุหย่อนผลก็หย่อน มันก็ขัดกันไปขัดกันมา จนสรุปลงได้ว่า ความทุกข์ทั้งหลายที่ประมวลมานี้เป็นปุ๋ยอันดีงามสำหรับหนุนเราให้เข้าสู่จุดหมายปลายทางได้โดยสมบูรณ์ นั่นฟังซิเนะ นี่แหละเหตุสำคัญการบำเพ็ญ มีแต่อยากเฉย ๆ ไม่กินหิววันยังค่ำ ใครอยากก็อยากซิ อยากไม่กินหิววันยังค่ำ เอ้าอยาก กิน อิ่มไปตลอดถึงขั้นอิ่มพอ นั่นก็เป็นอย่างนั้น

นี่เราพูดถึงเรื่องทองคำ ว่าให้สมใจของเราที่เคยดำเนินตัวเองมาไม่คลาดไม่เคลื่อน จนสมมักสมหมายตามจริตนิสัยของเจ้าของเรื่อยมานี้ ถึงขั้นที่ว่าเราพอใจแล้วเวลานี้เราไม่มีความต้องการอะไรแล้ว พอใจแล้วด้วยคำตั้งสัจจอธิษฐานตามหลักธรรมพ่อแม่ครูจารย์มั่นที่สอนเปิดทางให้พุ่งถึงแล้ว ถึงนั้นแล้วเรียกว่าถึงเหตุถึงผลทุกสิ่งทุกอย่างสมบูรณ์แล้ว

ครั้นเวลาหันมาช่วยโลก โลกกว้างขวางมากมายไม่ใช่เราคนเดียว จึงได้ฝากคำนี้ไว้กับพี่น้องทั้งหลาย ถึงโลกจะมีความกว้างขวางมากมายที่จะให้เป็นอย่างนั้นก็เรียกว่าเบาลง พุดง่าย ๆ ถึงจะพุดว่าเบาลงก็ตามชาติไทยของเรา เราร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ทุกคนเป็นชาติไทย ๆ เรามีสิทธิมีอำนาจที่จะรักษาสมบัติของเรา ที่บกพร่องลงไปมาน้อยเพียงไร รั้วไหลไปที่ไหน เราจะพยายามกวาดต้อนมาด้วยความอุตสาหะพยายามของชาติไทยเราทั้งชาติ

เวลานี้เราต้องการทองคำ ๑๐ ตันในชาติไทยของเราเกี่ยวกับเรื่องการช่วยชาติคราวนี้ ซึ่งจะล่มจะจมในคนไทยทั้งชาติ เราฟื้นขึ้นมา เอาทอง ๑๐ ตันเป็นเครื่องแลกเปลี่ยนฟื้นขึ้นมา ทำไมจะไม่ได้ว่าเงื่อนเรา คนไทย ๖๒ ล้านคน เพียงทองคำ ๑๐ ตันเท่านั้นทำไมจะไม่ได้ หลวงตาบัวรู้สึกจะเชื่อไว้แล้วนะ ทั้ง ๆ ที่ ๑๐ ตันไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย แต่ความรักชาติความเสียสละความพร้อมเพรียงสามัคคีของเรา มีน้ำหนักมากกว่าทองคำ ๑๐ ตัน ทำไมจะไม่ได้ทองคำ ๑๐ ตันนี้ เรายอมรับเลยนะ ทั้ง ๆ ที่เวลานี้ทองคำยังไม่ได้ ๕ ตันก็ตาม เรายอมรับไปถึง ๑๐ ตันแล้วนะ มันเป็นในหัวใจนี้ ถึงจะเป็นน้ำไหลป่า

ไปว่าทองคำมีตั้ง ๑๐ ตัน คนถึง ๖๒ ล้านคน ถ้าน้ำหนัก ๖๒ ล้านคนมีน้ำหนักมากกว่าทองคำ ๑๐ ตัน เอาได้ มันเป็นอย่างนั้นนะ ให้พี่น้องทั้งหลายจำ

อันนี้เป็นคำฝากกับพี่น้องชาวไทยเรา เพื่อให้เห็นชาติไทยของเรา เป็นมรดกอันล้ำค่าที่ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษท่านรักษามาตลอดถึงพวกเรา พวกเราจะได้บำรุงรักษาเทิดทูนมรดกของปู่ย่าตายายของเราไปตลอดสาย ด้วยความอุตสาหะพยายามของเรา อะไรหลุดลอยไป กว้านเข้ามาเก็บเข้ามารักษาให้ดี ๆ ทุกคน นี่ละอันสำคัญที่หลวงตาได้พิจารณาแล้วนำพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นทองคำ ๑๐ ตันนี้ เราถึงรู้สึกว่ายังไงก็ไม่พันวิสัยของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ จะยกขึ้นให้ได้ทีเดียว เพราะเวลาเราไม่ได้กำหนด แต่หมายถึงการช่วยชาติคราวนี้ เรียกว่าตั้งฐานนี้ขึ้นไปเรื่อยก้าวไปเรื่อย ๆ จะวิ่งจะเดินจะพักผ่อนนอนหลับครอก ๆ แครก ๆ ตามทางก็ไป ตื่นแล้วก็ไปเรื่อย เอาให้ถึงจุดหมายคือทองคำ ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์เราไม่กำหนด เพราะดอลลาร์นี้ตามทองคำทองคำไปมากน้อยเพียงไรก็ตามกันไป ๆ

ให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดเอาไว้นะ เราคิดมาแล้ว วันนี้มาระบายให้พี่น้องทั้งหลายทราบจะว่าเราคิดลม ๆ แล้ง ๆ พุดลม ๆ แล้ง ๆ ก็ให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาเอา เราไม่พูดไม่ได้คิดด้วยลม ๆ แล้ง ๆ เราเห็นสาระของชาติไทยเรา ๖๒ ล้านคนเป็นสาระอันยิ่งใหญ่ อะไรที่จะเกิดชาติไทยเราให้มีความยิ่งใหญ่ เช่นเดียวกับชาติไทยของเราเป็นความยิ่งใหญ่อยู่แล้ว คืออะไร ก็เวลานี้เรากำลังช่วยชาติไทยของเรา อะไรจะเด่น นี่แหละจุดใหญ่ ทองคำ ๑๐ ตันเป็นจุดใหญ่ เป็นที่พอใจของชาติไทยของเรา กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน

เอาละ เทศน์วันนี้ว่าไม่มากมันก็มากของมันอยู่ในนั้นนะ เราฟังผู้ว่าการธนาคารชาติ เกี่ยวกับเรื่องทองคำนั้นพูดว่าไงบ้างวันนั้น เราฟังไม่ค่อยชัด

โยม   ตอนนี้ดอลลาร์เราสามารถใช้นี้ ไอเอ็มเอฟ ปีนี้ใช้ได้ แล้วก็ในปีก่อนก็สำรองไว้ใช้นี้ได้อีกปีหนึ่งครับผม

หลวงตา   เราหมายถึงทองคำนะ ท่านพูดว่าไง

โยม   ทองคำก็เป็นหลักประกันหนุนธนบัตรให้แข็งและเป็นที่ยึดถือของต่างประเทศครับผม

หลวงตา   นั่นฟังซิ ทองคำเป็นเครื่องประกันแล้วพิมพ์ธนบัตร แล้วให้เงินไทยเราแข็งขึ้น ใช้นั้นนั่นฟังซิ ทองคำเอาไว้ในคลังหลวงนั่นแหละ แต่สามารถเป็นประธานใหญ่โต หรือหลักมันคงให้เงินของเรานี้พิมพ์ธนบัตรหรือแข็งขึ้นตลอด แข็งไปตลอดนี้สำคัญอยู่นี้ ผลประโยชน์ที่เราได้จากการช่วยชาติคราวนี้ไม่มีอะไรเสียหายเลย มีแต่รายได้ ๆ เราจะไม่กระตือรือร้นต่อการช่วยชาติเราได้ยังไง ต้องคิดซิ วันนั้นผู้ว่าการ

ธนาคารชาติมาชี้แจง เราจึงได้ทราบละเอียดลออที่นำสมบัติเข้าช่วยชาติคราวนี้ มีผล
มากน้อยอย่างไรบ้างเราอยากทราบ เวลาธนาคารมาพูด เป็นที่ภูมิใจทุกอย่างเลย ทอง
คำเข้าก็แข็งแกร่งเงินไทยเรา แล้วเป็นเครื่องหนุนไม่ให้เงินไทยลดลง หนุนขึ้นเรื่อยแล้ว
พิมพ์ธนบัตร พูดไปหลายอย่าง ก็มีแต่ผลได้ ๆ ว่านั่นถอะผลเสียไม่มี จำไม่ได้ก็ตาม
จำได้แต่ผลได้ก็เอา

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com